

לב:

עין משפט
נר מצוה

כד א מיי פון הלכות
לולל הלכה א סמך
פסקן מד טושי"ע איהם סיי
תרמו ספק א:
כה ב מיי פון טושי"ע
סס ספק ב:
כו ג טושי"ע סס ספק א:
כז ד מיי פון הלכות
לולל הלכה א סמך
פסקן מד טושי"ע איהם סיי
תרמו ספק א:
כח ה מיי וסמך
טושי"ע איהם סיי
תרמו ספק ו:
כט ו מיי סס הלכה א
טושי"ע סס ספק ב:
ל ז מיי סס פון הלכה
כ טושי"ע סס ספק ג:

מוסף רש"י

שדרר ש' 1596. ברייתא דפ' אשאי
 ליה לר' פרק דמי אשאי
 שיעור טפח ורבי חשיב שדרו ש' לולב
 זי ר' חייא ורבי אשאי: **צא** מהן
 פירש הקוטרם והרביע שהספ'
 גלגלם יהא בטפח (א) כאלו ויש ספרים
 שכתבו בזהו וטפח גלגל וכל עין
 שפרש לא מיתוקמא היא (דמנא)
 ומה דר' טו. חתמה שיעור טפח כר'
 שרפון דר' טו. גלגל אינו שדר
 לאחרי: **דורבא**. אי ערמון
 קטטטט קלוע הוא כפ' בקוטרם
 ונפרק אס אינו מברין (ר"ה דף ג.
 טס) ואינו חש גבי עשרה מיני ארזים
 וזמר רבינו חס שלם או קטטטט
 שאינו קלוע: **דרביה**. דרבי
 נעים. והאי מברז את הידים כקלויס
 שראשי עליו עשין חדין כחמה:
האמאי והשלים אהבו. חזי
 אינו לא אמר ולא שום
 שהוא עשיי לסס המות כן פירש
 הקוטרם ועל חס הוהק לומר
 טעם כפי עצמו חלל קרא דכל
 שייך אחרייהו ומחזן פירוש שכל
 היידודק הייט הרדפני בשקם אלו
 טרפות (וחין דף טז:) אחת דס
 והמשמעת ושכלה הרדפני שהוא
 סס המות לבמה ואי אפשר לומר
 כן דמוכח כפי' כל דקה (פסחי
 גע. וסס) מרזר דש' חשיב
 הרדפני גבי ירקות שאלס יואל כהן
 ידי חומה בשקם והיידודק פסל
 מחסוד דמה מלה מין ורעיש אף מרזר
 מין ורעיש אלו הייט דלא חשיב כל
 טעם ולא שום לפי שרששי עליו
 חדין ועוקצין את הידים והאי טעמא
 אלא הי מלי לנימיר גבי מרזר שיכול
 ללמחשו או להסיק עוקצין ולאכול
 אכל הכא גבי נועלת לולב דייך כל
 המיניס דרזר גדילתו:

תא טרפי בחד קינא. שלשה

עלין בקו אחד ויואלין
ממחר עוקן אחד כדפירס בקוטרס
ועין פירש חרי וחד שני עלין בעוקן
אחד ועלה אחד מלמטס ועלה ורובכ
האד השטס וחומרד גדולה אדני דליו
מנאו ושחא קינא מיקרי כשהס
סמוריס ודנקיס זה כזה אע"פ שכל
אחד בעוקלו (ו) ומיהו) תלחא בקינא
אחד הוו יתבי כדלמר פרק הכונס
וב"ק דף ג.ה) שלשה דקליס (ו) כשורה
אחת וכמו קן שלשה עלין (אין)
מערוד אע"פ:

רבינו חננאל

כל זולת שיש בו לעצמו
טעמים. דבר זה לעצמו
כש. אמר ר' יהודה
כש שמאלו ידו, דבר
וצרבו ו' ולולב, ר' הרי
אמרו לולב יצא מן ההרס
טעם. ואקשינן ממתני:
זולת שיש בו טעמים
ו' ומתקנינן אימא לבי
לעצמו. וכן ש' ר' דאדי
ל' ימי כראיתו. וטעם
שירדו ההרס וצרבו טעם
טעמים ולולב ארבעה
טעמים. ורשון טעם
ב' ה' אומר, אמר ר'
הרסן ש' לי מרה ל'
הרסן. השתא עבות
טעמים טעם חצי אמה
א' משכנין. כאמא כ'
חמשה טעמים. טעם
ההרסן הגדול טעם
טעמים. חצי אמה ורשע
חמשה טעם. משכנין.
אמאי טעם ב' ה' א'
דבר ידו ואמר כאמא ב'
טעם טעמים טעם
אחת טעם
טעם חלקי הטעם
השישיל על טעמים, וכן
ל'אכל אחד טעם טעם
טעם. אף מהם י' להרס
טעם. ללולב נשאר מ'

האמה של ה' טפחים אחד ה' טפחים). ושניין לא דק, כי החובה ג' טפחים וג' ח (מדרבא) (מזריבין) דאמה, א ר' טרפון בחימה, באמה בת

(א) נראה דל"ל כי אחא רב דמי אחר בארסה וכו'. בו חילי ג"ל וילכאמיס באלו ג' טעמים ש
ה' דבר ר"י

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

לַת (נדה דף כו. ושם) מסייעא
ועירא דמן חבריא חמשה
ושמואל לא חייש דלא מיתניא
שלשה להרס והשאר 5555.

וְאִיכָא דרמי ליה מירמא תנן ציני הר הברזל
כשר והתניא פסולא אמר אביי לא קשיא
כאן שראשו של זה מגיע לצד עיקרו של זה
כאן שאין ראשו של זה מגיע לצד עיקרו של
זה ¹⁶ ואמר רבי מרין אמר ר' יהושע בן לוי
ואמרי לה תני רבה בר מרי משום רבן
יוחנן בן זכאי שתי תמרות יש כניא בין ההם
ועולה עשן מביניהם וזהו ששינונו ציני הר
הברזל כשרות וזהו היא פתחה של גיהנם:
לולב שיש בו שלשה טפחים: אמר רב
יהודה אמר שמואל ¹⁷ שיעור הדם וערבה
שלשה ולולב ארבעה כדי שיהא לולב יוצא
מן ההדס טפח ורבי פרנך אמר רבי יוחנן
¹⁸ שדרו של לולב צריך שיצא מן ההדס טפח
תנן ¹⁹ לולב שיש בו ג' טפחים כדי לנענע בו
כשר אימא וכדי לנענע בו כשר מר כדאית
ליה ומר כדאית ליה תא שמע שיעור הדם
וערבה שלשה ולולב ארבעה מאי לאו
בהדי עליון לא לכד מעלין גופא ²⁰ שיעור הדם
וערבה שלשה ולולב ארבעה ר' טרפון אומר
באמה בת חמשה טפחים אמר רבא שרא
ליה מריה לר' טרפון השתא עבות שלשה
לא משכחינן בת חמשה מבעיא כי אתא רב
דימי אמר אמה בת ששה טפחים עשה אותה
בת חמשה צא מהן שלשה להדס והשאר
ללולב כמה הוו להו תלתא ותלתא חומשי
קשיא דשמואל אדשמואל הכא אמר רב
יהודה אמר שמואל שיעור הדם וערבה
שלשה והתם אמר רב הונא אמר שמואל
הלכה כרבי טרפון לא דק אימר דאמרין
לא דק לחומרא לקולא מי אמרין לא דק
כי אתא רבין אמר ²¹ אמה בת חמשה טפחים
עשה אותה ששה צא מהן שלשה להדס
והשאר ללולב כמה הוו להו תרי ופלגא סוף
סוף קשיא דשמואל אדשמואל לא דק והיינו
לחומרא לא דק דאמר רב הונא אמר שמואל
הלכה כרבי טרפון: **מתני'** יהדס הגולל
יהויבש פסול של אשרה ושל עיר הנדחת
פסול נקטם ראשו נפרצו עליו ²² ואו שהיו
ענביו מרובות מעליו פסול ואם מיעטן כשר
ואין ממעטין ב"ט: **גמ'** תנו רבנן ²³ יענף עץ
עבות שענפיו חופין את עצו ואי זה הוא
הוי אומר זה הדס ואימא זיתא בעינן עבות
זו חופין את עצו וליכא ואימא הידרוף אמר אביי
בא אמר מהכא ²⁴ האמת והשלוש אהבו תנו
ויומה לשלשלת וזהו הדס רבי אליעזר בן
עקיבא שמעון עצו ופריו שוה הוי אומר זה הדס
זוהי פסול היכי דמי עבות אמר רב יהודה ²⁵ והוא
קניא רב כהנא אמר אפילו תרי וחד רב אחא
הואיל ונפיק מפומיה דרב כהנא אמר ליה
לההוא הדס שומה קרי ליה ת"ז נשור רוב
שר ובלבד שתהא עבותו קיימת הא גופא
כשר והדר תני ובלבד שתהא עבותו קיימת
היכי משכחת לה אמר אביי משכחת לה

תנא עבות כשר ושאינו עבות פ
אמר אפי' תרתי וחד. רב אחא
לרב אשי, אבא להאי דקאי תרי
עבות, ואמר רב חסדא הדס | ע

הן שיעור חלי אמה של ג"ט. (ג) כהנ"י הוציא הירושלמי להלן אחד ד"ה ח"ר נשרי וי
ט ומכאן נאמרה בת"י על דמיתה וכו' שוארן נבדדו וכו' דמ"ה לשל"ג ב"ן על דמ

מסורת הש"ס

(א) עירובין יט. ע"ש.
(ב) נדה כו. ג) (לפיל
כט.; ד) (תוספ' ס"ב
ה"ט.; ה) (נכס"א: רביע.),
(ו) (וע"ע תוס' נדה כו. ד"ה
שדרה); ז) (ר"מ, ח) (ע"י
תוס' שס.; ט) ג"ר ר"מ וכן
או כמו, י) (ר"מ, כ) (וע"ע
תוספות כ"ק זכ: ד"ה גבי).

דה אור השלם

1. ולקחתם לכם ביום
הראשון פרי עץ הדר
כפת תמרם וענף עץ
עבת וערבי נחל
ושמחתם לפני יי'
אלהיכם שבעת ימים:
ויקרא כ ט
2. דרכיה דרכי נעם וכל
נתיבותיה שלום:
משלי ז י
3. כה אמר יי' צבאות
צוה הרביעי וצוים
החמישי וצוים השביעי
וצוים העשירי יורה לבית
יחודה לישועו ולשמחה
ולמעשים טובים והאמת
והשלום אהב:
זכריה ח יט

הגהות הב"ח

(א) ישי"י ד"ה שדרו
נכד מפלגן שהעלים:
(ב) ד"ה לא דק וכו'
בשיעורא ונקט שלשה
דקני: (ג) תוס' ד"ה לא
מהן וכו' בטעם גדול
כאלי: (ד) ד"ה תלמי
וכו' שלשה דקלים בשורש
אחד וכמו כן:

גליון הש"ס

נש' ואיבא דרמי ליה
מירמא. כעין זה לעיל דף
כו ע"א ר"ה דף כו ע"ב
כ"ב דף יט ע"א ודף כו
ע"א:

לְעוֹי רֵשׁ"י

קשטיני"ר. עץ-ערמון.

יְצוּ חֲנֻנָאֵל (דְּמִי)

[illegible]

ופריו שנין, ואיזה זה הדס.
זרפי בחד קינה. ורב הונא
אמר לה מר בר אמין[מר]
בעזרא דכתוב הדס וכתוב
יו בו מיעוט כשר, ובלבד

כאן וז"ל וליכ ד' באמת בת